

§ 1. 1. Zobowiązuje się Ministra Kultury i Sztuki do corocznego ustalania w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, na podstawie wniosków prezydium wojewódzkich rad narodowych, listy nie wykorzystanych obiektów zabytkowych, które po odbudowie lub przeprowadzeniu kapitalnego remontu mogą być przeznaczone na cele użytkowe. Lista powinna również zawierać określenie celów, na jakie może być przeznaczony dany obiekt zabytkowy.

2. Jednostki gospodarki społecznej, które planują realizację nowej inwestycji, w szczególności z zakresu budownictwa socjalno-kulturalnego, mieszkaniowego i administracyjnego na terenie, na którym znajdują się nie wykorzystane nieruchomości zabytkowe, powinny zbadać, czy zamierzonego celu nie można osiągnąć przez odbudowę lub przeprowadzenie kapitalnego remontu nie wykorzystanego obiektu zabytkowego.

§ 2. W pokrywaniu kosztów odbudowy lub przeprowadzenia kapitalnego remontu obiektu zabytkowego przeznaczonego na cele użytkowe uczestniczy obok inwestora resort kultury i sztuki, a mianowicie: inwestor pokrywa koszty odbudowy bądź kapitalnego remontu związane z przystosowaniem obiektu do stanu użytkowego, resort zaś kultury i sztuki ponosi koszty związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym.

§ 3. Udział resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu, podejmowanych poza resortem kultury i sztuki, polega przede wszystkim na:

- 1) sfinansowaniu opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla zakresu robót wykonywanych ze środków resortu kultury i sztuki,

2) ponoszeniu części wydatków związanych z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu, a w szczególności na pokrywaniu:

- części wydatków spowodowanych użyciem przy odbudowie obiektu zabytkowego materiałów specjalnych, związanych z zabytkowym charakterem obiektu — w zakresie różnicy cen pomiędzy tymi materiałami a materiałami budowlanymi powszechnie stosowanymi,
- różnicy wydatków, wynikających z wyższych stawek płacy dla robotników zatrudnionych przy robotach mających zdecydowanie charakter rekonstrukcyjny,
- różnicy wydatków wynikających z zatrudnienia specjalistów dla wykonania robót mających na celu przywrócenie obiektowi zabytkowego charakteru,
- wzrostu wydatków spowodowanych wyższą pracochłonnością robót wykonywanych przy rekonstrukcji obiektów zabytkowych.

§ 4. Wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu ponoszone przez resort kultury i sztuki nie mogą przekraczać 23% ogólnych nakładów. W wyjątkowych przypadkach może Minister Kultury i Sztuki za zgodą Ministra Finansów ustalić dla określonego obiektu wyższe wydatki związane z zabytkowym wystrojem architektonicznym obiektu.

§ 5. 1. Udział inwestora oraz resortu kultury i sztuki w odbudowie lub kapitalnym remoncie obiektu zabytkowego na cele użytkowe określi każdorazowo umowa zawarta pomiędzy inwestorem a właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

7

UCHWAŁA Nr 431 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1960 r.

zmieniająca uchwałę nr 1066 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zgłaszania nie eksploatowanych kabli i przewodów.

§ 1. W § 1 regulaminu przyznawania nagród za zgłaszanie nie eksploatowanych tras kabli i przewodów — stanowiącego załącznik do uchwały nr 1066 Prezydium Rządu

z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie zgłaszania nie eksploatowanych kabli i przewodów (Monitor Polski z 1956 r. Nr 14, poz. 221), wprowadza się następującą zmianę:

Tabela nagród otrzymuje brzmienie następujące:

Wartość zgłoszonych kabli, przewodów i urządzeń w tysiącach złotych	Wysokość nagrody w procentach wartości zgłoszonych kabli, przewodów i urządzeń
do 15	2%
ponad 15 do 75	1,4% nie mniej niż 300 zł
ponad 75 do 150	1% nie mniej niż 1000 zł
ponad 150	0,7% nie mniej niż 1500 zł, nie więcej niż 15.000 zł

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz